

Sygn. akt I ACz 1891/13

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Janusz Kaspryszyn (spr.)
Sędzia SA:	Dariusz Kłodnicki
Sędzia SA:	Iwona Biedroń

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2013 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z wniosku uprawnionego: **(...) sp. z o.o. we W.**

przy udziale obowiązanych: **1. (...) S.A. w G., 2. Gminy W.**

o udzielenie zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania

na skutek obowiązanego (...) S.A. w G.

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 26 lipca 2013 r., sygn. akt I Co 336/13

p o s t a n a w i a:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że wniosek oddalić;

2. zasądzić na rzecz obowiązanego (...) Spółki Akcyjnej w G. od uprawnionego (...) sp. z o.o. we W. 210 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy:

1. udzielił uprawnionemu (...) sp. z o.o. we W. zabezpieczenia roszczenia o zaniechanie naruszenia autorskich praw majątkowych do oprogramowania (aplikacja (...) kliencka (wersja (...)) dla 10 użytkowników, aplikacja (...) serwerowa (wersja (...)) wraz z przesyłaniem informacji do (...) (dalej: aplikacja (...)) przysługującego jej wobec (...) sp. z o.o. w G. przez:

- zakazanie obowiązanemu (...) S.A. w G. korzystania z aplikacji (...) jak również zobowiązanie jej do zaniechania podejmowania działań polegających

na trwałym lub czasowym zwielokrotnianiu aplikacji w całości lub w części jakimikolwiek środkami i w jakiegokolwiek formie oraz tłumaczeniu, przystosowaniu, zmianie układu lub jakiegokolwiek innej zmianie czy modyfikacji aplikacji,

- zakazanie obowiązanemu (...) S.A. w G. przekazania Gminie W.

- Zarząd Dróg i Utrzymania Miasta we W. licencji na korzystanie z aplikacji (...),

- zakazanie obowiązanemu Gminie W., korzystania z aplikacji (...) jak również zobowiązanie go do zaniechania podejmowania działań polegających na trwałym lub czasowym zwielokrotnianiu aplikacji w całości lub w części jakimikolwiek środkami i w jakiegokolwiek formie oraz tłumaczeniu, przystosowywaniu, zmianie układu lub jakiegokolwiek innej zmianie czy modyfikacji w aplikacji.

2. wyznaczył uprawnionemu termin 14 dni, w którym powództwo w sprawie powinno być wniesione do Sądu pod rygorem upadku zabezpieczenia.

Sąd Okręgowy w uzasadnieniu (k.70-71) wskazał, że w jego ocenie wnioszek o udzielenie zabezpieczenia roszczeniu wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie.

Zażalenie na postanowienie wniósł obowiązany (...) Spółka Akcyjna w G., zaskarżając postanowienie w całości i zarzucając naruszenie przepisów:

1. art. 730[1] k.p.c., polegające na niewłaściwym jego zastosowaniu będącym konsekwencją błędnego uznania, iż wnioskodawca uprawdopodobnił istnienie swojego roszczenia i wykazał interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia – w ten sposób, że wykazał on, jakoby nie doszło do przejścia praw autorskich z wnioskodawcy na rzecz uczestnika ad. 1 przez brak zapłaty wynagrodzenia w całości, podczas gdy do takiej zapłaty w rzeczywistości doszło w drodze złożenia przez uczestnika ad. 1 skutecznego oświadczenia o potrąceniu oraz w ten sposób, że wykazał on jakoby brak udzielenia zabezpieczenia w sytuacji uwzględnienia powództwa w przyszłości uniemożliwiły zadośćuczynienie roszczenia o zaniechanie naruszenia praw autorskich i spowoduje powstanie szkody,

2. art. 731 k.p.c., polegające na udzieleniu wnioskodawcy zabezpieczenia, które w istocie stanowi zaspokojenie roszczenia wnioskodawcy, tj. zaniechanie naruszeń autorskich praw majątkowych, które jest tożsame z treścią art. 79 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych,

3. art. 739 § 1 k.p.c. w zw. z art. 730[1] § 3 k.p.c., polegający na udzieleniu wnioskodawcy zabezpieczenia w sposób uwzględniający wyłącznie interes uprawnionego z pominięciem interesu uczestnika ad. 1 i uczestnika ad. 2 i ustanowienia dla tych ostatnich zakazu korzystania z aplikacji (...) oraz zobowiązanie ich do zaniechania podejmowania działań polegających na trwałym lub czasowym zwielokrotnianiu aplikacji w całości lub w części jakimikolwiek środkami i w jakiegokolwiek formie oraz tłumaczeniu, przystosowaniu, zmianie układu lub jakiegokolwiek innej zmianie czy modyfikacji aplikacji oraz zakazanie uczestnikowi ad. 1 przekazania uczestnikowi ad. 2 licencji na korzystanie z aplikacji (...), narażając tym samym uczestnika ad.1 na wymierne straty finansowe, w tym konieczność zapłaty odszkodowania uczestnikowi ad. 2, którego wysokość może dalece przekraczać kwotę wynagrodzenia dochodzoną przez wnioskodawcę w postępowaniu przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu (sygn. akt X GNc 424/13).

Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia, względnie o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie od uprawnionego na rzecz uczestnika kosztów postępowania zażaleniowego (k. 92).

W odpowiedzi na zażalenie uprawniony wniósł o oddalenie zażalenia i o zasądzenie od (...) Spółki Akcyjnej na rzecz uprawnionego kosztów postępowania zażaleniowego.

(...) Spółka Akcyjna w G. w dniu 14 sierpnia 2013 r. wpłacił na rachunek sum depozytowych Sądu Okręgowego we Wrocławiu kwotę 188.000 zł. W dniu 16 sierpnia 2013 r. kwota ta została zarejestrowana pod pozycją (...) (k. 82v).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie jest uzasadnione.

Przede wszystkim należało odnieść się do kwestii, czy w sprawie można mówić o upadku zabezpieczenia z mocy prawa, skoro obowiązany wpłacił

na rachunek sum depozytowych Sądu Okręgowego kwotę 188.000 zł. Okoliczność

tę Sąd Apelacyjny zobowiązany był wziąć pod uwagę z urzędu w postępowaniu zażaleniowym, bowiem w przypadku upadku zabezpieczenia z mocy prawa postępowanie zażaleniowe staje się bezprzedmiotowe i podlega umorzeniu (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 21 maja 2012 r., I ACz 906/12).

Jak wynika z akt sprawy w dniu 16 sierpnia 2013 r. została zarejestrowana

w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu, na rachunku sum depozytowych wpłata kwoty 188.000 zł, tytułem zabezpieczenia roszczenia uprawnionego – postanowienie

SO we Wrocławiu sygn. akt I Co 336/13 (k. 82v.). Zgodnie zaś z art. 742 § 1

zdanie drugie k.p.c. jeżeli obowiązany złoży na rachunek depozytowy Sądu

sumę zabezpieczenia żadaną przez uprawnionego we wniosku o udzielenie zabezpieczenia, zabezpieczenie upada.

W ocenie Sądu Apelacyjnego w rozpoznawanej sprawie nie doszło do upadku zabezpieczenia z mocy prawa. O uiszczeniu sumy zabezpieczenia w rozumieniu

art. 742 § 1 k.p.c. można mówić, gdy przedmiotem zabezpieczenia jest roszczenie pieniężne. Wskazanie sumy zabezpieczenia jest również wymogiem formalnym

tylko wniosku o udzielenie zabezpieczenia w sprawach o roszczenia pieniężne

(art. 736 § 1 pkt 1 k.p.c.). W rozstrzyganej sprawie przedmiotem wniosku stało się wprawdzie roszczenie majątkowe,

ale o charakterze niepieniężnym. Trudno w takim razie mówić, że przedmiotem zabezpieczenia stała się określona

suma pieniężna, której uiszczenie na rachunek sum depozytowych Sądu Okręgowego mogłoby skutkować upadkiem

zabezpieczenia. Niewątpliwie brak zapłaty 188.000 zł tytułem wynagrodzenia stał się podstawą żądania udzielenia

zabezpieczenia, lecz wydane postanowienie nie zabezpiecza roszczenia o zapłatę, lecz roszczenia o ochronę praw

autorskich. Jak wynika z akt sprawy roszczenie o zapłatę (wynagrodzenia za przeniesienie praw autorskich) jest

przedmiotem innego postępowania wywołanego przez uprawnionego w sprawie przed Sądem Okręgowym we

Wrocławiu,

sygn. akt X GNC 424/13 (k. 162). Z tego względu wpłacona suma 188.000 zł nie jest sumą zabezpieczenia, o jakiej

mowa w art. 742 k.p.c.

Przechodząc do analizy zarzutów podniesionych w zażaleniu, należy ponownie zbadać, czy uprawniony uprawdopodobnił roszczenie, którego zamierza dochodzić.

Uprawniony powołał się we wniosku o udzielenie zabezpieczenia na to,

że nie nastąpiła zapłata wynagrodzenia za przeniesienie praw autorskich

do utworu – aplikacji (...), a zgodnie z punktem 9 ppkt 1 i 10 umowy z dnia

21 września 2012 r. prawa autorskie do programu – aplikacji (...) przechodziły na rzecz obowiązującego dopiero z chwilą

zapłaty wynagrodzenia przez (...) S.A.

Jak wynika z umowy stron, w szczególności wymienionego wyżej punktu 9 ppkt 1 i 10, punktu 5 ppkt 4 podstawą do

przyjęcia, że przeszły na obowiązującego prawa autorskie do aplikacji (...) było podpisanie przez obowiązującego

(...) S.A. protokołu odbioru i zapłata przez (...) S.A. wynagrodzenia. Jednocześnie ze złożonego odpisu protokołu

odbioru z dnia 22 stycznia 2013 r.

(k. 46-47) należy wnioskować, że obowiązujący dokonał odbioru przedmiotu umowy zgodnie z umową.

W protokole nie zostało zaznaczone, aby obowiązujący dokonał odbioru częściowego, przeciwnie, z jego treści można wnioskować – na obecnym etapie sprawy – że odbiór dotyczył całości przedsięwzięcia objętego umową. W protokole

nie zostało zaznaczone, że dokumentacja nie została wydana. Nadto strony umowy w protokole dokonały na ten dzień rozliczeń wynagrodzenia, a obowiązanemu udzielony został rabat w kwocie 11.900 zł. Wobec tego, prima facie należało przyjąć, że umowa przez uprawnionego została wykonana, a wykonanie to zostało potwierdzone protokołem odbioru, zaś obowiązany nie zapłacił całego wynagrodzenia i – również prima facie – nie wynika z akt sprawy, aby zaistniały podstawy do przyjęcia, że umowa została przez uprawnionego wykonana nieprawidłowo i aby z tego względu obowiązanemu służyło prawo do naliczenia kar umownych w kwocie 188.000 zł, a w dalszej kolejności do skutecznego złożenia uprawnionemu oświadczenia o dokonaniu potrącenia wzajemnych wierzytelności.

Na obecnym etapie sprawy brak jest prima facie podstaw, by uznać, że uprawniony nie wywiązał się z umowy.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego potwierdza to stanowisko przyjęte przez Sąd Okręgowy, że w sprawie zostało uprawdopodobnione roszczenie wynikające ze służących uprawnionemu praw autorskich.

Z czynności podejmowanych przez uprawnionego (dokumenty złożone w sprawie) wynika, że uprawniony chce doprowadzić do przejścia praw autorskich na obowiązanego zgodnie z umową, za zapłatą wynagrodzenia. W szczególności bowiem nie można stwierdzić na obecnym etapie postępowania, by uprawniony odstąpił od umowy zawartej z obowiązanym, co wskazywałoby na to, że zamierza definitywnie pozbawić obowiązanego prawa do korzystania z aplikacji (...).

Nie taki jest, zadaniem Sądu Apelacyjnego, cel wszczętych postępowań sądowych. W konsekwencji zdaniem Sądu Apelacyjnego uprawniony nie ma w sprawie interesu prawnego, bowiem jego działania mają na celu doprowadzenie do sytuacji, w której obowiązany dokona rozliczeń za prawa autorskie do wykonanej na rzecz obowiązanego aplikacji (...), która ostatecznie ma być wykorzystywana przez obowiązanego, a nie do pozbawienia obowiązanego możliwości uzyskania praw

do aplikacji (...). Niewątpliwie obowiązany dysponuje środkami w celu dokonania zapłaty wynagrodzenia, co potwierdza choćby uiszczenia na rachunek depozytów sądowych Sądu Okręgowego kwoty 188.000 zł, nie zachodzi więc obawa,

że w przypadku braku zabezpieczenia obowiązany nie uzyska stosownej ochrony.

Z tych przyczyn Sąd Apelacyjny uznał, że uprawniona spółka nie uprawdopodobniła, że brak zabezpieczenia uniemożliwi lub znacznie utrudni osiągnięcie celu postępowania.

Mając powyższe na uwadze – Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c.

w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. – postanowił jak w punkcie 1, oceniając, że nie zostały spełnione kumulatywnie obie przesłanki uzasadniające udzielenie zabezpieczenia.

Już tylko na marginesie Sąd Apelacyjny zaznacza, że przedmiotem zabezpieczenia na podstawie art. 755 k.p.c. są roszczenia niepieniężne, do których niewątpliwie zalicza się roszczenie o zaniechanie naruszenia praw autorskich.

W doktrynie prawa wyrażono przekonanie, że przepis art. 755 § 1 pkt 1 k.p.c. pełni

w odniesieniu do roszczeń niepieniężnych taką samą rolę, jaką w przypadku roszczeń pieniężnych odgrywają art. 753-754 k.p.c. W konsekwencji należy przyjąć, że w takim zakresie, w jakim przepisy dopuszczają nowacyjne zabezpieczenie roszczenia niepieniężnego, zezwalają one też na odstępstwo od zasady, iż zabezpieczenie nie może zmierzać do zaspokojenia roszczenia (zob. A. Jakubecki, Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego, Oficyna 2008, wyd. III, uw.

do art. 755 k.p.c.).

W punkcie 2 Sąd Apelacyjny zasądził, zgodnie z art. 745 § 1 in principio k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., na rzecz obowiązanego (...) S.A. w G. 210 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego. Na zasądzoną kwotę złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika ustalone w kwocie 180 zł (§ 11 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, Dz. U. Nr 163, poz. 1348, z późn. zm.) oraz opłata

od zażalenia w kwocie 30 zł (art. 19 ust. 3, art. 20 ust 1 i art. 69 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.).

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny – na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. – postanowił jak wyżej.

MR-K